

Capitulum

VII

223

Secunda .ij. q. xxv. Scdo p̄siderandū est in inimico ipsius natura s̄m quaz ad dei imaginē creatus est capax glorie nobiscū ⁊ noster primus. Et s̄m hoc dicendū primo q̄ ex p̄cepto tenemur inimicos nōs non odire s̄m naturā s̄m quā sunt nostri primi. Scdo q̄ tenemur eos s̄m naturā non solū nō odire. sed etiā tenemur eos diligere. ita ut velim⁹ eis bona felicitatis eterne. virtutū. ⁊ bona naturae fortunae. in q̄rum eostalia pmouent ad beatitudinem eorū. ¶ Sumū pz. puer. xxiiij. Si ceciderit inimicus tuus. ne gaudeas ne forte videat d̄s ⁊ displiceat illi. ⁊ auertat irā suā ab eo. ⁊ cū ab illo auerterit ad illū dirigat. qui de inimici ruina gaudebat. Et Ero. xxiiij. Si videris asinū inimici tui in luto iacentē nō p̄teribis nisi prius eleues eū. Si inimici asin⁹ nō ē relinq̄ndus in luto. q̄to minus xp̄i sanguine redēptus ⁊ dei imagine insignitus nō debet negligi homo. ¶ Itēo. j. Jo. iiij. Qui odit fr̄em suū homicida est. Et scis q̄ oīs homicida si habz vitā eternā manentē in se. qd̄ doctores exponūt sic. Qui odit fr̄em suū qd̄ peius est q̄ nō diligere eū. homicida est sui ipsius sp̄ualiter. ⁊ fratris sui corp̄ali. dispoſitue m̄. Secundū pz. qz. Math. xxij. p̄ceptū est. Diliges primū tuū sic teip̄sum. sed inimicus est prim⁹ tuus ut sup̄ patuit. Itē math. v. d̄ns p̄ceptiue dicit Diligite inimicos v̄ros. benefacite h̄is qui oderunt eos. Idem p̄bat mḡ in. iij. di. xxx. ¶ Ratio autē quare tenemur inimicos diligere est. qz dilectio quā xp̄s nobis p̄cepit q̄ tenemur diligere. primū ē caritas q̄ h̄ntem facit attendere q̄ quilibet primus viator est ad imaginē dei. dei capax ⁊ beatitudinis q̄ capacitas cū sit naturaliter in inimico ⁊ in amico. oēs tenemur diligere ad tale bonū. deus em̄ ē v̄niuersale bonū in nullo minuibiles ex cōcaione sui ad aliū. cui bono fauere dēmus ⁊ optare ut ab oibus v̄obis viatoribus tonoret Diligamus q̄ in inimico oē illud qd̄ est in eo a deo ⁊ odiamus in eo omne

illud qd̄ est a dyabolo. Sic em̄ medicus infirmū diligit sed feb̄e p̄sequit ⁊ mater filiū diligit sed eius scabiem odit. ¶ Quo ad terciū principale v̄t ad diligendum inimicū erigat sp̄alis actuatio mentis. ¶ Morādū s̄m tho. vbi supra q̄ dilectō nature inimici p̄ dupliciter p̄siderari. ¶ Uno mō in generali. ⁊ sic est in p̄cepto. ut cū aliquis in generali diligit primos. ab illa generalitate inimicū si excludat. ¶ Cū qui oraret ex deliberatōe corde vel ore. dicens. d̄ne da pacē huic ciuitati vel regionem tempo tali inimico meo peccarū mortali. qz p̄ caritatē ageret. ¶ Alio mō p̄siderat dilectō primū in sp̄ali. ut. s̄ aliquis in sp̄ali moueat motu dilectōis actualis ad inimicū suū. ita q̄ actualiter velit ⁊ optet sibi bonū. illud s̄m tho. nō est de necessitate p̄cepti. ¶ Exēpli gr̄a. Cū quis cogitat de sorte inimico suo. nō est p̄ceptū q̄ statim velit vel optet sibi bonū actualiter. qz p̄ceptū de dilectōe inimicorū est affirmative. ¶ Itēo nō obligat p̄ sp̄. Sed p̄ceptū est ut nō odiat eū ⁊ nunq̄ affectet vel optet sibi malū intentōe nocendi. qz nō odire primū ē p̄ceptū negatiuū. itēo obligat ad semp̄. p̄ sp̄. Est tñ s̄m tho. hoc de necessitate caritatis s̄m preparationem animi ut sc̄ homo habeat animū paratū ad hoc ut in singulari inimicū affectuet ⁊ etiā effectiue diligeret. si necessitas occurreret. S̄ q̄ absq̄ articulo necessitatis hō hoc actu impleat p̄fectionis est. ut Aug⁹. p̄bat in enchiridion. Et ut ibidē d̄t. Esset adhuc maioris p̄fectionis q̄ hō magno conatu ⁊ p̄fecto amore elicitō ferret dilectiue in inimicū cū affectu sibi dolendo bonū. potissime dū ille inimic⁹ actu offendit ut fecerūt xp̄s in cruce. ⁊ stephanus in ortu.

Capitulum octauum. A

Secundo cum in

inimici nos p̄sequant ore debem⁹ eis dilectionis beneficia ostendere. nō solū corde sed etiā ore. Qd̄ fieri p̄t tripl̄. de quibus pro presenti tractabit. ¶ Primo p. i.